

Sarkis Hatspanian: TKP-ML / TIKKO'NUN EFSANEVİ KOMUTANLARINDAN ERMENİ HALKININ DEVRİMCİ YİĞİDİ ARMENAK BAKIRCIYAN'I DÜNYAYA GETİREN MERYEM ANA EVLADINA KAVUŞTU SONUNDA!

Posted on 31/07/2014

TKP-ML/TIKKO'NUN EFSANEVİ KOMUTANLARINDAN ERMENİ HALKININ DEVRİMCİ YİĞİDİ ARMENAK BAKIRCIYAN'I DÜNYAYA GETİREN MERYEM ANA EVLADINA KAVUŞTU SONUNDA !

Ermenilerde neredeyse kader anlamını taşıyan gerçekliğe istinaden; bir yerde doğulur, başka bir yerde yaşanır ve bambaşka bir yerde ölünür. Bu olgu, acılı tarihimizin şimdiye dek yaşamayı sürdürülenlerince “Ne yapalım, alinyazımız böyle yazılmış işte !” sözleriyle hayatımızın en ayrılmaz gerçekliği olarak bir ömür boyu

omuzumuzda taşınan ağır yükün de en kısa anlatılışdır yani !...

Pagan dönemin ardından Hristiyan dininin yayıldığı kadim Ermenistan topraklarında

halkımızın en fazla rağbet gösterdiği ismin, onulmaz işkencelere uğratılmasından sonra dünyevi hayatına çarpmıha gerilerek son verilen Hazreti İsa Mesih'i dünyaya getiren anasının taşıdığı Mariam (Meryem)'in halkımız tarafından kutsal olarak algılanması nedeniyle kızlarımıza konulan isim olmasıdır.

Özü Sasunlu olan Armak ve Dikranian ailelerinin 15 mart 1925 yılında Beşiri'de doğma kızlarına Mariam (Meryem) ismini vermeleri de işte, hem inançlı ailenin Hristiyan ananelerine uygun hareket edildiğini gösteren özenin, hem de dedeleri papaz olan ailenin kutsallığı önemsemelerindendir şüphesiz !

Henüz büluğ çağında Silvanlı Ağacan (Cano) Bakırcıyan'la evlendirilen Mariam (Meryem) Armak-Dikranian, kendi ailesinin olduğu gibi, eşinin de 1934 yılında vuku bulan soyadı kanunu adlandırılan kültürel soykırımla bu toprakların asıl sahipleri Ermeni ve Elen (Rum) halklarının zorla değiştirilerek, Türk(çe)leştirilen soyadı faciası sonrası dünyaya getirdiği 7 çocuğunun da taşımak zorunda bıraktığı BAKIR soyadı örneğinde olduğu gibi, Armenak'ı dışındakilerin isimlerinin nüfus kütüğünde yazdırılanlardan farklı olarak, Sasun özgürlük direnişlerine katılmış Ermeni halk fedaileri ve onların analarıyla, eşlerinin anısını yaşatmak amacıyla verilmiş adlarla taçlandırdıklarını bile hem Silvan, hem Tigranakert (Diyarbakır-Amed), hem de İstanbul'da yaşadıkları zamanlarda "kem gözlerden" saklamak zorunda bırakıldığını da kimi-kimselere söylememiştir işte ! Öyleki, "T.C." nüfus kayıtlarına, Meryem, İbrahim, Süslü, Adnan, Kenan, ve Semra olarak geçen çocuklarının gerçek isimlerinin, Mariam, Abraham, Sose, Arman Antuan, Keğam ve Sima olduğunu bir kendi bildi herhal, bir de yine Ermeni bir ananın evladı olarak dünyaya gelen değerli şair Ahmed Arif'in dizeleriyle ölümsüzleştirdiği "ağız var dili yok Diyarbekir kalesi !..."

"Analardır adam eden adamı,

aydınlıklardır önümüzde gider,

Sizi de bir ana doğurmadı mı ?

Analara kıymayın efendiler”

dizeleriyle tanıdığımız bir başka değerli şair Nazım Hikmet'in bu tartışılmaz doğruyu böylesine güzel sunmasına paralel olarak, Mariam (Meryem) ananın Silvan'dan Tigranakert (Diyarbakır)'a göçen ailesinin 7 çocuğundan dördüncüsü olarak dünyaya getirdiği Armenak evladının doğup-büyüdüğü topraklarda verilen sosyo-politik mücadelelerin en ön saflarında yerini alan devrimci örgütlerden TKP-ML / TİKKO'nun liderlerinden biri olarak bir daha inmemek üzere dağa çıkmasından kısa bir zaman sonra canlı bir efsaneye dönüşmesiyle noktalanmış dünyevi yaşamının tarif edilmez tüm acılarını ana yüreğinin en derinlerinde taşıyarak geçirdiği şu son 34 yılını kelimelerle anlatmak mümkün olmasa gerek !

Ezgiler, baskılar, soruşturmalar, polis takibi, mahpusane, dayak, işkence, vb. gibi çilelerin enva-i türüne uğratılmış BAKIR(CIYAN) ailesinde, 1960'ların başından beri, hem ana, hem de babalık yapagelmiş Mariam (Meryem) ananın doğup da büyüyemediği Beşiri'den Tigranakert (Diyarbakır), oradan İstanbul ve daha sonrasında da taa İskandinavya'nın İsveç ellerine uzanan uzun yolculuğunda garip-gurbetlik ağusunu tatmasının temelindeki onulmaz acı, 20.inci yüzyılın başlarında insanlığa karşı işlenmiş olan soykırım suçunun doğurduğu insanlık dışı sonuçlardan kendi payına düşenini omuzlayagelmesinden başka birşey değildi elbet !

Pek değerli bu insanımızı, Mariam (Meryem) anayı zorunlu göçmen olarak yaşadığı İsveç'te kaybettiğimize dair haberi edindiğim ilk hissettiğim şey, çocukluk yıllarından beri doyusuya kucaklayıp-koklayamadığı oğlu Armenak'a olan özlem ve sevgisini 34 yıldan bu yana yüreğinin en derinlerinde saklayagelmiş bir ananın sonunda evladıyla buluşup-kucaklaşacağı düşüncesinin yerini acıyı metanete dönüştüren duygulara bırakmasıydı.

13 Mayıs 1980 günü katledilen evladı Armenak'ın ölüm haberini devlet adına resmen

iletmeye gelen polislerin ellerinde O'nun morgda çekilmiş son fotoğrafını kendisine göstererek "Resimdeki terörist senin oğlun muydu ?" sorusunu mağrur bir duruş sergileyerek "Evet, O aslanı ben doğurdum" diye cevaplayan Mariam (Meryem) anayı evladıyla kucaklaşacağı son yolculuğuna uğurlayacağız bugünlerde...

Manevi değerler açısından giderek fakirleşen dünyamızda silinmez izler bırakan insanlarımızın da giderek azaldığı bu zamanların canlı şahitleri olarak, Armenak Bakırcıyan gibi bir "aslanı doğuran" anayı evladıyla buluşturacak bu son yolculuğuna uğurlama onurunu yaşayacak olan tüm insanlardan tek ricam, Mariam (Meryem) ananın çileli yaşamının anısına saygıda kusur etmemeleri için, Beşiri'den Silvan'a, Tigranakert (Diyarbakır)'dan İstanbul'a, oradan İsveç'e uzanan hiç bitmek-tükenmek bilmeyen ve hep zoraki nedenlerle yapılmış yolculukların asıl sebepleri hakkında olabildiğince dürüstçe düşünmeleri ve acımızı gerçek bir samimiyetle paylaşmalarını sadece.

Mariam (Meryem) ananın ruhu şad, toprağı bol olsun.

Sarkis HATSPANIAN

Yerevan, 30.temmuz.2014

DOĞU ERMENİSTAN